

אור דוד

בס"ד | טו' אדר ב' תשע"ט

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
צו	17:16	17:34	17:33	18:28	18:30	18:29	39	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

הרבי מרוז'ין הקדוש (רבי ישראל פרידמן זצ"ל) ישב בכלא במשך שנה וחצי. הצאר מרוסיה פחד שהרבי מרוז'ין כובש את רוסיה למרות שבאמת הרבי מרוז'ין מעולם לא חשב על כך. פעם אחת הצאר מרוסיה הגיע לקייב עם 20 אלף שוטרים. כדי להכניס פחד ללבבות האנשים הוא שלח לסיביר 5,000 איש. כשהצאר הלך ברחובות קייב אנשים חויבו להצדיע לו והם עשו זאת רק מתוך הכרח (מזכיר את המן הרשע שהיו חייבים להשתחוות לו). שבועיים אחר כך הרבי מרוז'ין הגיע לקייב, לא היו שוטרים, לא היו כרוזים. אבל, כשהרבי הקדוש מרוז'ין הגיע לעיר, כל האזרחים רצו מבתיהם עם נרות קטנים והיהודים והאזרחים הגויים רקדו ביחד לכבודו. זה היה כאילו המשיח בא. ראש העיר של קייב ראה זאת ושלח מכתב לצאר של רוסיה ובו כתב: "אתה יודע כמה כוח יש לאיש זה, הוא יכול להיכנס למוסקבה ולכבוש את כל העיר בלי שוטרים, רק עם האישיות שלו". הצאר ענה לו: "צריך לשים אותו בכלא". לבסוף החסידים הצליחו להבריח אותו מהכלא, הם שיחדו את השומרים והרבי ברח לאוסטריה. כשהרבי ישב בפורים בכלא, הוא אמר: "רבונו של עולם, אני כל כך רוצה לתת לך משלוח מנות, הייתי רוצה לתת משלוח מנות לכל יהודי, אבל אין שום יהודי מסביבי. לכן אני חייב לתת לך משלוח מנות. אבל, אין לי מה לתת לך. ה', אני נותן לך את כל הדמעות שלי כמשלוח מנות. ה', אני נותן לך את כל הדמעות של כל עם ישראל כמשלוח מנות. ה', אתה צריך לתת לי גם כן משלוח מנות. אני מתחנן אליך שתיתן לי את כל השמחה מהשמיים, דמעות היו לנו מספיק, תן לנו שמחה מהשמיים". (סיפור רבי שלמה קרליבך זצ"ל). שנזכה לשמחה אמיתית כל השנה ומתוך גאולת פורים נתרומם לגאולת פסח ומשיח יבוא בקרוב יחד עם בית המקדש השלישי שירד משוכלל ובנוי מהשמיים. אוהב אתכם! שבת שלום! :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ט"ו אדר: יז ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש ה'ה דבר יהוה אלי לאמר: יח בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור: יט ממי נעמתי רדה והשכבה את ערלים: כ בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המונה: כא ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב: כב שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: כג אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתיה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים: כד שם עילם וכל המונה סביבות קברתיה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור: כה בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתיה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן: כו שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: כז ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ויהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים: כח ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב: כט שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור: ל שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושם וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור: לא אותם יראה פרעה ונחם על כל כתיב המונה המונו חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה: לב כי נתתי את כתיב חתיתו חתיתי בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:

(פסוקים א ו-יז)

(יחזקאל לב, יז-לב)

יח כתיב והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה:

(אסתר ט, יח)

[כא לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: כב כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וחדש אשר נהפך להם מגיון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים:]

(אסתר ט, כא-כב)

(פסוק כא)

זרע שמשון - פרשת צו אות ה' ד"ה מדבר בחולה.

יש לבאר מדוע כפל לומר לענין חולה שצריך לפרסם 'נפלאותיו לבני אדם', מה הוסיף דוד המלך תיבות אלו, הלא כבר הזכיר בתחילת המזמור 'יורוממוהו בקהל עם'. ויש לבאר בחולה שרגילות בני אדם שמיד דורשים אצל הרופאים ולאחר שרואה עצמו בדוחק גדול והרופאים אומרים לו שאינם יכולים לרפאותו, אזי מתחיל להתפלל ושם בטחונו רק בה'. ולכך אמר דוד המלך שגם לאחר שנתרפא יגיד נפלאות ה' לבני אדם שידעו שעיקר הרפואה באה מאת השי"ת ולא חכמת הרופאים ובקיאותם עמדה לו להחיות ולרפאותו, רק היה בזה חסדי ופלאי ה' להצילו ממיתה לחיים. [עיי"ש עוד מה שביאר הענין גם בענין הולכי מדברות, וחבוש] (שם ד"ה אחר זה מדבר בחולה) בעת קבלת התורה לא היה שייך ענין הודאה על חולה/

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת צו דפו"י ל"ה ע"א.

קפו) זכאין אינון דמשתדלי וכו': דז"א, שה"ס ג' הדסים, וע"כ כשמריחים את אשרי הם העוסקים בתורה, שהם במדרגה עליונה יתירה על כולם. מי שעוסק בתורה, אינו צריך לא לקרבנות ולא לעולות. כי התורה יותר טובה מכל, והיא קשר של אמונת כל. דהיינו קשר המלכות. וע"כ כתוב, דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. וכתוב, שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול.

קפו) עך דחוו אזלי וכו': בעוד שהיו הולכים, פגשו איש אחד שהיה בא, וג' ענפי הדס בידו. קרבו אליו. אמרו לו, למה לך זה. אמר, כדי לתת הרוחה אל האובדת, דהיינו הנשמה יתרה הנאבדת מנפש האדם במוצאי שבת. אמר ר' אלעזר, יפה אמרת, אבל שלשה למה לך, היה די בהדס אחד. אמר לו, אחד לאברהם אחד ליצחק ואחד ליעקב. שהם ג' קוין, חסד גבורה ת"ת. וקשרתי אותם יחד, והרחתי בהם משום שכתוב, לריח שמניד טובים שמן תורק שמך. כי ברית הזה מתקיימת חולשת הנפש, ומתקיימת באמונה זו, שהיא המלכות. ונמשכות ברכות מלמעלה ומלמטה. פירוש. כי ריח, רומז על הארת החכמה המתגלה במלכות. שהיא גמשכת מג' קוין

קפט) ועל דא בעי וכו': וע"כ, צריך הרוח של האדם אחר הרוח שלמעלה, שהוא ז"א, לקבל את הריח, שה"ס הארת החכמה, כיון שמתקבל הריח מתקרבים רוח ונפש שלמעלה, שהן זו"ג, וכן רוח ונפש של האדם, זה אל זה, ושמחים. כעין זה הוא, ריח של הקרבן, שברית הזה מתקרבים הכל יחד, דהיינו כל הספירות של ז"א, ומתלהטים מהם הנרות, שהם הספירות של המלכות, ושמחים.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אבשלום" (שמואל-ב' פרקים יד-טז) מקבילה ל-צו על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אלו בגדים לבשה האשה

ד. מה יהיה נא למנוחה

ובאה לפני המלך בחזוכמה

כי אדני שומע הטוב והרע

ב. מה כל הארץ עשו

ה. מה המלך שאל את האשה

כש לפני המלך עברו

אחרי שהבין את מה שגעשה

ג. לאן יואב הלך

ו. מה אמר המלך לצדוק הכהן

להביא את אבשלום שברח

אם אמצא בעיני ה' חן

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אבישי, בת שבע, גג, דבר ה', הלך, ויאגש.

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.